

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem (hierna: de rechtbank), van 3 juli 2009 in zaak nr. 08/36557 in het
geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de staatssecretaris.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 september 2008 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juli 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juli 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 december 2009, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. M.M. van Asperen, advocaat te Den Haag, en de vreemdeling, bijgestaan door mr. M.J.A. Leijen, advocaat te Alkmaar, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven 1 tot en met 3, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de staatssecretaris, voor zover thans van belang, dat de rechtbank, door te overwegen dat hij onvoldoende aandacht heeft besteed aan de omstandigheid dat de vreemdeling een jonge man van Tamil-afkomst is, heeft miskend dat individuele risicofactoren niet van belang zijn bij de beoordeling of de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn) beschreven situatie zich voordoet.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde

omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. De vreemdeling heeft eerder, op 15 februari 2002, een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 10 september 2002 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deze aanvraag afgewezen. Het besluit van 16 september 2008 is van gelijke strekking als dat van 10 september 2002, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.1.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 25 mei 2009 in zaak nr. 200702174/2/V2; www.raadvanstate.nl), kan uit punt 43 van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji (www.curia.europa.eu), gelezen in samenhang met de punten 35 tot en met 40 van dat arrest, worden afgeleid dat artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, eerste lid, aanhef en onder e, van de richtlijn, bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde ernstige schade. Artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voorziet in de aldus vereiste bescherming, aangezien deze bepaling de grondslag biedt voor vergunningverlening in situaties die door artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden worden bestreken en laatstgenoemde bepaling - gezien de daaraan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens gegeven uitleg in het arrest van 17 juli 2008, nr. 25904/07, NA. tegen het Verenigd Koninkrijk, JV 2008/329 - ook ziet op de uitzonderlijke situatie, beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

2.1.4. De vreemdeling heeft reeds in de bestuurlijke fase betoogd dat de algemene veiligheidssituatie in Sri Lanka is verslechterd. De gewapende strijd tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (hierna: LTTE) en het regeringsleger heeft zich geïntensiveerd, aldus de vreemdeling. Hij heeft in dit verband als beroepsgrond aangevoerd dat de staatssecretaris bij de besluitvorming niet heeft onderkend dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Sri Lanka, en in het bijzonder naar het noorden van dat land, waaruit hij afkomstig is, een reëel risico loopt op ernstige schade, beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. Daartoe heeft de vreemdeling, voor zover thans van belang, verwezen naar de volgende stukken:

- het rapport van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: de UNHCR), getiteld: "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka" van

april 2009,

- de artikelen "Sri Lanka: Civilians Who Fled Fighting Are Forced to Return", "Sri Lanka: Rebels and Government Should Cease Attacks on Civilians" en "Sri Lanka: 'Disappearances' by Security Forces a National Crisis" van Human Rights Watch van onderscheidenlijk 16 maart 2007, 30 november 2007 en 6 maart 2008,
- een persbericht van Amnesty International, afdeling Duitsland van 16 april 2008,
- verschillende nieuwsberichten uit de periode november 2007 tot en met september 2008 van Tamilnet, BBC News en BN/De Stem.

2.1.5. In voormeld rapport van de UNHCR is, voor zover thans van belang, op pagina 5 het volgende vermeld:

"The armed conflict has persisted in the North and escalated progressively since mid-2008 as the SLA mounted a concerted offensive to take LTTE-controlled areas. Widespread insecurity and generalized violence resulting from the fighting continue to cause significant displacement within and from the region. Intense shelling and artillery fire by both sides in civilian areas, including IDP camps, hospitals, and areas designated by the Government as "safe zones", have resulted in heavy civilian casualties, including among children and the elderly."

2.1.6. Op pagina 32 van dit rapport is, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"Given the continuing situation of generalized violence related to the armed conflict being waged in the North of Sri Lanka, UNHCR considers that all asylum seekers originating from the North who do not have an IFA/IRA (...) in another part of Sri Lanka are in need of international protection. The circumstances in the North justify the recognition of such individuals under an extended refugee definition, where applicable, or through another complementary form of protection."

2.1.7. In de voetnoot bij deze alinea is vermeld:

"In the EU, for example, where "subsidiary protection", is available to asylum seekers who are at risk of serious harm in their country of origin, UNHCR considers that asylum seekers originating from the North of Sri Lanka who are found not to qualify for refugee status should receive subsidiary protection under Article 15(...)(c) of the Qualification Directive (*Council Directive 2005/85/EC of 1 December 2005 on Minimum Standards on Procedures in Member States for Granting and Withdrawing Refugee Status*, 2 January 2006, <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4394203c4.html>).

UNHCR considers (...) the degree of indiscriminate violence which characterizes the armed conflict in this North of Sri Lanka to be of such a high level that there are substantial grounds for believing that a civilian, if returned to this region, would, solely because of his/her presence in the region, face a real risk of being subject to a serious and individual threat to his/her life or person."

2.1.8. In aanmerking genomen dat in voormeld rapport van de UNHCR wordt vermeld dat het gewapend conflict in het noorden van Sri Lanka sinds

medio 2008 geëscaleerd is, heeft de vreemdeling aangetoond dat de algemene veiligheidssituatie in het noorden van Sri Lanka ten opzichte van de situatie aldaar ten tijde van het eerdere besluit van 10 september 2002 zodanig is verslechterd dat niet op voorhand is uitgesloten dat deze verslechterde situatie kan afdoen aan het eerdere besluit, in zoverre dat ziet op toelating op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Aldus is sprake van nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden, zodat het besluit wat betreft de weigering de vreemdeling een verblijfsvergunning asiël op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 te verlenen, kan worden getoetst.

2.1.9. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 16 september 2008, voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat de vreemdeling aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 geen aanspraak op bescherming kan ontlenen. Aan dit standpunt heeft de staatssecretaris ten grondslag gelegd dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. In het besluit heeft de staatssecretaris nader toegelicht dat met de toetsing aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 ook aan artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn is getoetst.

2.1.10. De rechtbank heeft, door te overwegen dat de staatssecretaris bij de beoordeling van het beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn onvoldoende aandacht heeft besteed aan de omstandigheid dat de *vreemdeling een jonge man van Tamil-afkomst is, niet onderkend dat - zoals volgt uit onder meer de uitspraak van de Afdeling van 26 april 2010 in zaak nr. 201000956/1/V2, www.raadvanstate.nl - individuele risicofactoren, zoals etnische afkomst, in dat kader betekenis missen. Artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn beoogt immers uitsluitend bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het desbetreffende land of gebied - derhalve ongeacht zijn etnische afkomst - een reëel risico loopt op de in die bepaling bedoelde ernstige schade.*

De grieven slagen.

2.2. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige daartegen is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3. Gelet op het door de UNHCR in voormeld rapport van april 2009 ingenomen standpunt, dat in het noorden van Sri Lanka, waaruit de vreemdeling afkomstig is, op dat moment sprake was van een uitzonderlijke situatie, als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, welk standpunt is gebaseerd op de escalatie van het gewapend conflict in het noorden van Sri Lanka sinds medio 2008, alsmede in aanmerking genomen dat deze escalatie zich voordeed ten tijde van de totstandkoming van voormeld besluit, is de enkele overweging in het besluit, hiervoor

weergegeven onder 2.1.9., niet toereikend en heeft de staatssecretaris zich derhalve niet zonder nadere motivering op het standpunt mogen stellen dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat de situatie ten tijde van de totstandkoming van voormeld besluit in het gebied van waaruit hij afkomstig is, kan worden omschreven als een uitzonderlijke situatie, als vorenbedoeld. De hiervoor onder 2.1.4. weergegeven beroepsgrond slaagt derhalve.

2.4. Gezien het onder 2.3. overwogene, is het beroep gegrond. Aangezien het besluit reeds hierom wegens strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) dient te worden vernietigd, behoeft de beroepsgrond van de vreemdeling, dat de staatssecretaris een categoriaal beschermingsbeleid dient te voeren voor asielzoekers afkomstig uit Sri Lanka, geen bespreking.

2.5. De Afdeling ziet in onder meer hetgeen ter zitting op 3 december 2009 aan de orde is geweest, aanleiding te bezien of uit een oogpunt van finale geschilbeslechting reden bestaat met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven. Zij overweegt hiertoe als volgt.

2.5.1. De staatssecretaris heeft ter zitting betoogd dat de gewapende strijd in het noorden van Sri Lanka tussen de LTTE en het regeringsleger medio mei 2009 is beëindigd, zodat zich daar thans geen uitzonderlijke situatie, als beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, voordoet. Daartoe heeft hij verwezen naar het algemeen ambtsbericht inzake Sri Lanka van de minister van Buitenlandse Zaken van augustus 2009 alsmede naar het rapport "Note on the Applicability of the 2009 Sri Lanka Guidelines" van de UNHCR van juli 2009.

2.5.2. In het ambtsbericht van augustus 2009 wordt, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"Medio mei 2009 is de LTTE militair verslagen en is na herovering van het LTTE gebied door het regeringsleger formeel een einde gekomen aan het militair offensief van de regering tegen de LTTE. Sinds de dood van nagenoeg de gehele leiding van de LTTE is sedertdien geen sprake meer van een goed georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel.

Gesteld kan worden dat volgens de criteria van de Raad van State in het noorden van Sri Lanka tot 18 mei 2009 sprake was van een binnenlands gewapend conflict."

2.5.3. In voormeld rapport van de UNHCR van juli 2009 wordt, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"With the cessation of the fighting related to the armed conflict in the North, the risk to civilians of indiscriminate harm in the cross-fire of the hostilities has essentially ended. UNHCR is, therefore, no longer recommending the application of an extended refugee definition or complementary forms of protection on this basis alone."

2.5.4. Aangezien uit voormeld ambtsbericht van augustus 2009 volgt dat sinds de LTTE is verslagen geen sprake meer is van een binnenlands gewapend conflict alsmede in aanmerking genomen dat de UNHCR in juli 2009 heeft aangegeven het hiervoor onder 2.3. genoemde standpunt niet langer in te nemen, heeft de staatssecretaris zich terecht op het standpunt gesteld dat onder die omstandigheden in het noorden van Sri Lanka geen sprake is van de uitzonderlijke situatie, beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. Aangezien de vreemdeling geen andersluidende informatie over de algemene veiligheidssituatie aldaar naar voren heeft gebracht, ziet de Afdeling aanleiding met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven. Daarbij wordt terzake van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 in aanmerking genomen dat, gezien de gewijzigde situatie in het noorden van Sri Lanka, zoals blijkend uit voormeld ambtsbericht van augustus 2009 en uit voormeld rapport van de UNHCR van juli 2009, alsmede in het licht van de aan hem volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 19 augustus 2009 in zaak nr. 200900452/1/V2, www.raadvanstate.nl) toekomstige ruime beoordelingsvrijheid terzake van de vraag of aanleiding bestaat voor het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid, de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voormeld rapport van de UNHCR van april 2009 niet met zich brengt dat terugkeer naar Sri Lanka van een Tamil uit het noorden van dat land van bijzondere hardheid is. De verwijzing van de vreemdeling naar de overige stukken die hij tevens aan zijn beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn ten grondslag heeft gelegd, biedt, in het licht van voormelde ruime beoordelingsvrijheid van de staatssecretaris, evenmin grond voor het oordeel dat zijn standpunt, dat geen categoriaal beschermingsbeleid hoeft te worden gevoerd voor asielzoekers afkomstig uit Sri Lanka, de rechterlijke toetsing niet kan doorstaan.

2.6. De staatssecretaris, thans de minister van Justitie, dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 3 juli 2009 in zaak nr. 08/36557;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 16 september 2008, kenmerk 0202.15.8048;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit geheel in stand blijven;
- VI. veroordeelt de minister van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.288,00 (zegge: twaalfhonderdachtentachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

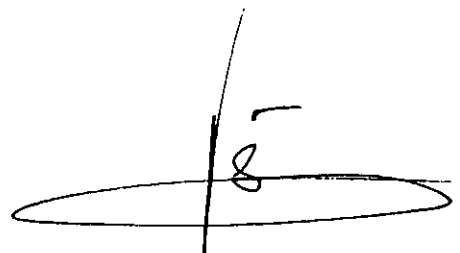
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juni 2010

418.

Verzonden: 18 juni 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 08 / 36557

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 3 juli 2009

in de zaak van:

geboren op _____ van Srilankaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M.J.A. Leijen, advocaat te Alkmaar,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.C. van Keken, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 21 maart 2008 een (tweede) aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 16 september 2008 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 10 oktober 2008 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 27 mei 2009. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Eiser heeft eerder, op 15 februari 2002, in Nederland asiel gevraagd. Deze aanvraag is op 10 september 2002 afgewezen. Het daartegen gerichte beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 21 juni 2004, geregistreerd onder nummer AWB 07/76665, ongegrond verklaard.

zaaknummer: AWB 08 / 36557

2

- 2.3 Eiser heeft bij zijn eerste aanvraag aangevoerd dat hij in zijn land van herkomst met zijn broer is gedwongen voor de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) pamfletten te verspreiden. Nadat de Sri Lankaanse autoriteiten hierachter zijn gekomen, is zijn vader aangehouden en gedood. Eiser was in staat te vluchten. Verweerder heeft bij besluit van 10 september 2002 de asielaanvraag van eiser afgewezen omdat niet van de geloofwaardigheid van eisers asielaanvraag werd uitgegaan. Dit besluit is onherroepelijk geworden.
- 2.4 Voor de standpunten van partijen wordt verwezen naar de stukken van het geding en het verhandelde ter zitting.
- 2.5 Eiser heeft, kort samengevat, ter onderbouwing van zijn tweede asielaanvraag het volgende aangevoerd. Gelet op het feit dat eiser niet in het bezit is van een identiteitskaart zal hij worden gearresteerd door het leger op de luchthaven omdat eiser ervan zal worden verdacht activiteiten voor de LTTE te verrichten. Indien eiser in handen valt van de LTTE zal hij tegen zijn wil benaderd worden om voor hen te vechten. Voorts wordt een beroep gedaan op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (de Definitierichtlijn) van de Raad van de Europese Unie. Er is sprake van een samenstel van maatregelen in Sri Lanka dat voldoende ernstig is en dat eiser zal treffen na uitzetting. Voorts dient een categoriaal beschermingsbeleid te worden gevoerd. Ter ondersteuning heeft eiser diverse documenten overgelegd, waaronder:
- Human Rights Watch informatie van november 2007 en 6 maart 2008;
  - UNHCR informatie van 23 november 2007;
  - Een artikel van Amnesty International van 8 december 2007;
  - Krantenartikelen uit De Stem van januari 2008;
  - Artikelen van Tamilnet over de situatie van Tamils;
  - Een brief van Amnesty International van 7 november 2006 over de situatie in Sri Lanka;
  - Een UNHCR document van december 2006 inzake asielzoekers uit Sri Lanka;
  - Een brief van Amnesty International van 29 oktober 2007;
  - Diverse artikelen over de situatie in Sri Lanka;
  - Stukken inzake de Tamils in Sri Lanka;
  - Een stuk van Amnesty International van 14 juni 2007;
  - Artikelen van Tamilnet over politieoptreden tegen Tamils;
  - Artikelen over het specifiek doelwit zijn van Tamils door autoriteiten;
  - Een artikel van Amnesty International van 4 december 2007;
  - Artikelen van Tamilnet inzake onrechtmatige arrestaties en vermisingen;
  - Artikelen over Tamil slachtoffers van het geweld in Sri Lanka;
  - Een artikel van BBC News van 13 februari 2008 inzake burgerslachtoffers door gevechten;
  - Een artikel van Tamilcanadian 1997-2006;
  - Rapport van de International Crisis Group;
  - Een artikel van Tamilnet van 9 mei 2009;
- 2.6 Verweerder heeft de asielaanvraag afgewezen omdat het relaas van eiser ongeloofwaardig wordt geacht. Bij die beoordeling heeft verweerder betrokken dat eiser toerekenbaar geen originele documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute. Voorts heeft verweerder bij die beoordeling

betrokken zijn standpunt dat het asielaanvraag van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder verwijst naar de uitspraak van 21 juni 2004 van nevenzittingsplaats Zwolle waarbij de rechtbank heeft geoordeeld dat het relaes terecht ongelooftwaardig is geacht, er geen sprake is van vluchtelingenschap dan wel schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat hetgeen door eiser naar voren is gebracht niet kan worden beschouwd als nieuwe feiten of veranderde omstandigheden die leiden tot herziening van het eerder genomen besluit. Ten aanzien van eisers beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, heeft verweerder zich primair op het standpunt gesteld dat met de toetsing in het kader van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw reeds aan eerstgenoemd artikel is getoetst. Subsidiair kan eiser geen beroep doen op deze bepaling gelet op het ongelooftwaardige relaes. De beoordeling of een beleid van categoriale bescherming wordt gevoerd is een kwestie van nationaal rechtelijke aard en wordt beheerst door de beleidsvrijheid en beoordelingsvrijheid van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw.

- 2.7 Eiser voert, kort samengevat, in beroep aan, dat verweerder niet deugdelijk en onvoldoende heeft gemotiveerd waarom eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder b en d Vw. Tevens wordt een beroep gedaan op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Verweerder is gehouden om alle actuele informatie die voorhanden is (met name die van de UNHCR) te raadplegen bij de te nemen beslissing.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.8 Uit het ne bis in idem beginsel vloeit voort dat indien na een eerder afwijzend besluit een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat laatstgenoemd besluit door de bestuursrechter niet mag worden getoetst als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dat geldt ook indien uit hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet.
- 2.9 De rechtbank beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd.
- 2.10 De door eiser overgelegde stukken, genoemd onder 2.5, dienen te worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden die dateren van na het eerdere besluit en die door verweerder niet zijn betrokken bij de beoordeling van eisers eerdere asielaanvraag. De rechtbank is van oordeel dat deze nieuwe feiten en omstandigheden van zodanige aard zijn dat zij tot een ander besluit aanleiding kunnen geven. Daartoe overweegt de rechtbank het volgende.
- 2.11 Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat zijn loutere aanwezigheid in Sri Lanka al het risico op ernstige schade voor hem meebrengt in de zin van artikel 15, aanhef en

onder c, van de Definitierichtlijn. Uit het dossier en het verhandelde ter zitting is niet gebleken dat verweerder betwist dat verzoeker een jonge mannelijke etnische Tamil is en afkomstig is uit het noorden van Sri Lanka.

- 2.12 Ingevolge artikel 2, onder e, Definitierichtlijn komt subsidiaire bescherming toe aan een onderdaan van een derde land die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt doch ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade.
- 2.13 Ingevolge artikel 15 Definitierichtlijn bestaat ernstige schade uit: a) doodstraf of executie; of b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in het land van zijn herkomst; of c) ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.
- 2.14 Uit het ambtsbericht van 2008 en de door eiser overgelegde stukken blijkt dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict tussen de regering en de Tamils in het noorden en oosten van Sri Lanka en in Colombo, hetgeen niet is betwist door verweerder. Tevens blijkt uit de overgelegde stukken dat dit binnenlands gewapend conflict elders in het land uitwerking heeft. In het ambtsbericht van 2008 wordt vermeld dat de veiligheidssituatie in het hele land is verslechterd. Kort samengevat en voor zover van belang luidt het ambtsbericht van 2008 als volgt. "Een militair offensief heeft een gewelddadige reactie van de LTTE opgeroepen, waarbij burgerdoelen niet werden geschuwd. In het hele land, en in het bijzonder in Colombo, vonden geregeld vergeldingsacties plaats, waarbij burgerslachtoffers vielen. De LTTE gebruikte burgers als menselijk schild. In 2007 zijn 3.200 personen omgekomen, waarvan 1.000 burgerslachtoffers en in 2008 is dit aantal als gevolg van aanslagen sterk toegenomen. Ook in Jaffna en in het oosten is het aantal arrestaties, detenties, verdwijningen, ontvoeringen en moorden als gevolg van veronderstelde LTTE betrokkenheid ernstig toegenomen. In het noorden, dat onder LTTE-controle staat, wonen naar schatting tussen de 250.000 en 400.000 mensen. Zij mogen het gebied niet verlaten zonder toestemming van de LTTE. De toestemming wordt bovendien pas verleend onder de voorwaarde dat een familielid achterblijft. Het aantal controleposten in het hele land is als gevolg van het opgelaaide conflict sterk toegenomen. De controleposten worden bemand door de politie en/of het leger. Bij de controle zijn Tamils, vooral afkomstig uit noorden en oosten, extra kwetsbaar voor intimidatie, arrestatie, aanhouding en detentie vanwege hun veronderstelde betrokkenheid bij de LTTE. Tamils afkomstig uit het noorden en oosten van Sri Lanka ondervinden in Colombo extra problemen bij checkpoints en moeten hun aanwezigheid in Colombo rechtvaardigen door middel van registratie bij de politie direct na aankomst. Ook is het aantal massa-arrestaties en razzia's door de politie en het leger aanzienlijk toegenomen na aanslagen in regeringsgebied waarvoor de LTTE aansprakelijk werd gehouden."
- 2.15 Nu niet door verweerder wordt betwist dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict in het noorden en oosten van Sri Lanka, dient verweerder naar het oordeel van de rechtbank vervolgens te toetsen of, in termen van het Europese Hof van Justitie in de uitspraak van 17 februari 2009, C-465/07, sprake is van een mate van willekeurig geweld in een aan de gang zijnd gewapend conflict dat dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, die terugkeert naar

zaaknummer: AWB 08 / 36557

5

het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de Definitierichtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

- 2.16 Eiser heeft ter onderbouwing van de door hem gestelde situatie in het noorden van Sri Lanka verwezen naar stukken zoals weergegeven in rechtsoverweging 2.5. In het licht van de situatie zoals deze in de hiervoor genoemde stukken is weergegeven, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank niet zonder nadere motivering en met de enkele verwijzing ter zitting naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van oktober 2008 op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de situatie in het gebied waaruit hij afkomstig is, kan worden omschreven als een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnd gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de Definitierichtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.
- 2.17 Verweerder heeft voorts in dat kader onvoldoende aandacht besteed aan de omstandigheid dat eiser een jonge man is die behoort tot de Tamil bevolkingsgroep, op grond waarvan eiser zich onderscheidt van burgers die niet tot deze (bevolkings)groep behoren en op grond waarvan eiser een zekere mate van geïndividualiseerd risico in dit conflict niet kan worden ontzegd.
- 2.18 Eiser heeft zich beroepen op het rapport van de UNHCR van april 2009 (Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka) waarin betoogd wordt dat Tamils die uit het noorden en oosten van Sri Lanka zijn verdreven, geen reëel vluchtalternatief in enig ander deel van Sri Lanka hebben. Verweerder heeft in het bestreden besluit in reactie op dat rapport overwogen dat uit eisers verklaringen en hetgeen de gemachtigde aangevoerd heeft, niet is gebleken dat het voor eiser onmogelijk is om zich elders, buiten de probleemgebieden te vestigen. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in het bestreden besluit dit rapport van de UNHCR, zijnde een gezaghebbende internationale organisatie, onvoldoende kenbaar in de beoordeling betrokken.
- 2.19 Het besluit ontbeert een deugdelijke motivering en komt op grond van artikel 3:2 Awb en artikel 3:46 van de Awb voor vernietiging in aanmerking. De overige gronden van het beroep gericht tegen het afwijzende besluit behoeven geen bespreking meer.
- 2.20 De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.21 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoeker heeft gemaakt en de rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

zaaknummer: AWB 08 / 36557

6

3. Beslissing

De rechtbank:

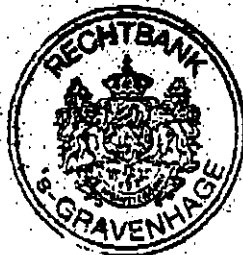
- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit van 16 september 2008;
- 3.3 draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen op de aanvraag van 21 maart 2008 met inachtneming van hetgeen is overwogen in deze uitspraak;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan de eiser.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F. Miedema, rechter, en op 3 juli 2009 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.J. Vervoordeldonk, griffier.

afschrift verzonden op: 03 JUL 2009

Coll: **Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage.

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 JUL 2009	
ZAAKNR. 200905305	
AAN: P.W. de Bont	
BEHANDELD DO:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. B.M. Kristel
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem
van 3 juli 2009
mer kenmerk 08/36557

Inzake:
met IND-kenmerk 0202.15.8048
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. M.J.A. Leijen
advocaat te Alkmaar

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 82
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. R.C. van Keeken
(070) 779 47 51

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem, van 3 juli 2009, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 08/36557 (*produktie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 16 september 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om opnieuw te beslissen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 2 februari 2002 is _____, verder 'verweerder' te noemen, Nederland ingereisd.
- 2.2 Verweerder heeft op 15 februari 2002 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend, welke aanvraag bij beschikking van 10 september 2002 is afgewezen.
- 2.3 Het door verweerder op 7 oktober 2002 ingediende beroepschrift (02/76665) is bij uitspraak van 21 juni 2004 van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle, ongegrond verklaard.
- 2.4 Op 21 maart 2008 heeft verweerder een opvolgende aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw).
- 2.5 Bij besluit van 16 september 2008 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.6 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.15 op pagina 4 en pagina 5 van de bestreden uitspraak:

'Nu niet door verweerder wordt berwist dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict in het noorden en oosten van Sri Lanka, dient verweerder naar het oordeel van de rechtbank vervolgens te toetsen of, in termen van het Europese Hof van Justitie in de uitspraak van 17 februari 2009, C-465/07, sprake is van een mate van willekeurig geweld in een aan de gang zijnd gewapend conflict dat dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, die terugkeert naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c. van de Definitierichtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.'

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.16 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

'(...) In het licht van de situatie zoals deze in de hiervoor genoemde stukken is weergegeven, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank niet zonder nadere motivering en met de enkele verwijzing ter zitting naar

het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van oktober 2008 op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de situatie in het gebied waaruit hij afkomstig is, kan worden omschreven als een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnd gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de Definitierichtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.'

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.17 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

'Verweerder heeft voorts in dat kader onvoldoende aandacht besteed aan de omstandigheid dat eiser een jonge man is die behoort tot de Tamil bevolkingsgroep, op grond waarvan eiser zich onderscheidt van burgers die niet tot deze (bevolkings) groep behoren en op grond waarvan eiser een zekere mate van geïndividualiseerd risico in dit conflict niet kan worden ontzegd.'

Grief 4

- 3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.18 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

'Eiser heeft zich beroepen op het rapport van de UNHCR van april 2009 (Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka) waarin betoogd wordt dat Tamils die uit het noorden en oosten van Sri Lanka zijn verdreven, geen reëel vluchtalternatief in enig ander deel van Sri Lanka hebben. Verweerder heeft in het bestreden besluit in reactie op dat rapport overwogen dat uit eisers verklaringen en hetgeen de gemachtigde aangevoerd heeft, niet is gebleken dat het voor eiser onmogelijk is om zich elders, buiten de probleemgebieden te vestigen. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in het bestreden besluit dit rapport van de UNHCR, zijnde een gezaghebbende internationale organisatie, onvoldoende kenbaar in de beoordeling betrokken.'

- 3.5 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de overige rechtsoverwegingen op blad 5. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op grief 1, 2 en 3

- 4.1 Gelet op de samenhang tussen de eerste, tweede en derde grief zal de Staatssecretaris deze grieven hieronder gezamenlijk toelichten.

- 4.2 De rechtbank heeft miskend dat de situaties die door artikel 3 Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) worden bestreken, tevens zien op de uitzonderlijke situatie, zoals verwoord in artikel 15, sub c, van Richtlijn 2004/83/EG (Definitierichtlijn).

Vgl:

AbRS, d.d. 25 mei 2009, nr. 20070217, (www.raadvanstate.nl)

AbRS, d.d. 15 juni 2009, nr. 200902325, (www.raadvanstate.nl)

- 4.3 De Staatssecretaris heeft in het bij de rechtbank bestreden besluit (onder meer) beoordeeld of verweerder aannemelijk heeft gemaakt of gedwongen terugkeer in strijd zou komen met het bepaalde in artikel 3 EVRM. Na aldus getoetst te hebben, was de Staatssecretaris, anders dan de rechtbank in rechtsoverweging 2.16 overweegt, niet gehouden afzonderlijk te onderzoeken of verweerder in aanmerking kwam voor een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 2, aanhef en onder e, van de Definitierichtlijn. De rechtbank had (slechts) te toetsen of de Staatssecretaris het asielrelaas van verweerder op de juiste wijze had beoordeeld.
- 4.4 Voor zover de uitspraak van de rechtbank zo moet worden begrepen dat zij heeft beoordeeld of de Staatssecretaris op de juiste wijze heeft getoetst aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw, doch dat die toetsing onjuist is uitgevoerd, stelt de Staatssecretaris het volgende. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat, anders dan de rechtbank heeft overwogen, het vernietigde besluit van de Staatssecretaris van 16 september 2008, geen deugdelijke motivering ontbeert. Hiertoe is allereerst van belang dat de Staatssecretaris de eerste asielaanvraag op goede gronden ongeloofwaardig heeft geacht. In dit verband wordt verwezen naar de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingplaats Zwolle, van 21 juni 2004. Tegen deze uitspraak is geen rechtsmiddel aangewend.
- 4.5 Voorts is de Staatssecretaris van mening dat hij bij de beoordeling of in het kader van artikel 3 EVRM een vergunning dient te worden verleend, waarvoor de grondslag wordt geboden door artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw, afdoende heeft gemotiveerd in de bestreden beschikking dat er in het noorden en oosten van Sri Lanka weliswaar sprake is van een intern gewapend conflict, maar dat de mate van het willekeurig geweld van dit conflict niet dermate hoog is, dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt in de zin van artikel 15, sub c, Definitierichtlijn. De Staatssecretaris benadrukt in dit verband dat een dergelijke situatie uitzonderlijk is en niet snel zal worden aangenomen. De Staatssecretaris weet zich hierin gesteund door de bewoording van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJ EG) van 17 februari 2009 (JV 2009/111).
- 4.6 Vergelijk in dit verband ook het arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 17 juli 2008 (JV 2008/329) in zaak van NA tegen het Verenigd Koninkrijk. In dat arrest overwoog het EHRM in rov. 115 dat:
- ' (...) the Court has never excluded the possibility that a general situation of violence in a country of destination will be of a sufficient level of intensity as to entail that any removal to it would necessarily breach Article 3 of the Convention. Nevertheless the Court would adopt such an approach *only in the most extreme cases of general violence*, where there was a real risk of ill-treatment simply by virtue of an individual being exposed to such violence on return'. (cursivering gemachtigde)
- 4.7 De Staatssecretaris wijst er voorts op dat de door verweerder overgelegde landeninformatie, waarmee hij heeft getracht aan te tonen dat sprake is van een uitzonderlijke situatie als hierboven beschreven, is meegewogen in de bestreden beschikking. De Staatssecretaris heeft zich voorts in de bestreden beschikking op het standpunt gesteld dat de overgelegde documentatie niet afdoet aan het standpunt omtrent de situatie in het noorden en oosten van Sri Lanka. De stelling van de rechtbank, dat de Staatssecretaris niet zonder nadere motivering en met de enkele verwijzing naar het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van oktober 2008, dit standpunt kon innemen, wordt derhalve door de Staatssecretaris niet gevolgd. Immers, de overgelegde documentatie is betrokken bij de beoordeling. Voor zover de rechtbank bedoeld heeft het oordeel te baseren op het feit dat de

Staatssecretaris niet afzonderlijk op alle overgelegde documentatie is ingegaan, stelt de Staatssecretaris dat dit niet wil zeggen dat de Staatssecretaris deze documenten niet inhoudelijk heeft beoordeeld. De Staatssecretaris is van mening dat hij terecht tot de conclusie is gekomen dat er zich in het noorden en oosten van Sri Lanka geen uitzonderlijke situatie voordoet. Niet valt in te zien dat de motivering in dit kader niet toereikend zou zijn.

- 4.8 Daarnaast is de Staatssecretaris van mening dat de rechtbank heeft miskend dat voor de beoordeling of er sprake is van een uitzonderlijke situatie, als bedoeld in artikel 15, sub c, van de Definitierichtlijn, individuele risicofactoren niet van belang zijn. Deze factoren kunnen wel een rol spelen indien de mate van willekeurig geweld in een land minder hoog is, dan de hierboven beschreven uitzonderlijke situatie. Dergelijke factoren vallen echter tevens onder de toets die in het kader van artikel 3 EVRM dient te worden aangelegd. De juistheid van dit standpunt van de Staatssecretaris wordt bevestigd door de in punt 4.2 genoemde jurisprudentie van uw Afdeling.

5. Toelichting op grief 4

- 5.1 De Staatssecretaris is van mening dat op juiste gronden het oordeel is geveld dat verweerder niet op individuele basis aannemelijk heeft gemaakt bij terugkeer naar het land van herkomst een risico in strijd met artikel 3 EVRM te lopen. Evenmin heeft verweerder aannemelijk gemaakt dat er sprake is van de uitzonderlijke situatie, zoals bovenbedoeld, in het gebied waar hij uit afkomstig is. Mitsdien valt niet in te zien dat verweerder een vestigingsalternatief behoeft. Zelfs indien in het licht van de situatie in het noorden en oosten van Sri Lanka hier veronderstellenderwijs anders over geoordeeld zou worden, is naar de mening van de Staatssecretaris tevens de conclusie gerechtvaardigd dat niet op voorhand kan worden gesteld dat een vestigingsalternatief voor verweerder onveilig zal zijn. De Staatssecretaris heeft immers terecht vastgesteld dat er geen dreigende schending van artikel 3 EVRM is bij terugkeer naar het land van herkomst. Voor de conclusie dat een vestigingsalternatief omwille van de afkomst van verweerder wel onveilig zou zijn, bestaat dan logischerwijs geen ruimte meer.

6 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 16 september 2008 ingestelde beroep.

Den Haag, 20 juli 2009

Gemachtigde

mr. B.M. Kristel, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag